

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De imprecationibus à Domino & Prophetis & Apostolis quandoque factis.
cap. xvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

D. IOANNIS DAMASCENI

sensu utrumque dixeris. Ac proinde siue dies status ille nuncupetur? unus est, ac non multi: F
siue enim nominetur, unicum est, non multiplex.

Na7.
Orat. de
scip.
Chrysof.

Præclarum est, ut non modo sermonis & actionis, sed etiam omnis temporis, atque adeo momentaneæ ac tenuissimæ partis horæ rationem nobis reddendam existimemus.

Nullum prorsus bonum, quantumvis exiguum sit, illic à Iudice negligetur. Nam cum peccatorum, & sermonum, & cogitationum poenas nobis pendere necesse sit: multò sanè magis eorum, quæ ex virtute gesserimus, quamlibet parua sint, numerus imbitur.

Bonarum & malarum actionum contentio illic erit. Ac siquidem illæ præponderarint, effectori suo salutem haud mediocrem asserent. Contrà si malarum actionum perpetratio tantum detrimenti afferre potuerit, ut eum à prima regione derahat, ad gehennæ ignem eum abducit: quòd videlicet nõ tanta sit recte factorum copia, ut eum per vim sursum impellat. G

Horrendum illum, ad tremendum diem memoria tenete, in quo omnes ad Christi tribunal sistuntur, ut eorum quæ in vita gesserint, rationes reddant. Illic enim ante omnium oculos peccata proponuntur ac deteguntur, atque ignorantibus ostenduntur. Illic fons ignis, & perugil vermis. Illic omnia nuda & aperta. Illic cordium nostrorum libri aperientur, atque in medio, tam perspicua, quam abstrusa, tam quæ noctu, quam quæ interdiu perpetrata sunt, legentur.

Coram vno homine indecori aliquid hic agere nos pudet: illic autem coram tot myriadibus quid faciemus?

Quemadmodum nos à famulis nostris, nõ modò exitus, sed etiam introitus rationem exposcimus, sciscitantes ex ijs unde pecunias sumpserint, & à quibus, & quo pacto, & quoniam eodem quoque modo Deus à nobis non modò impensa, sed etiam adeptiois rationem exacturus est. H

Dionys.
Ereop.
Philon.

Non hic puniri malum est: sed futuro supplicio dignum se præbere.

Fieri non potest, ut apud Deum vel improbus quisquam vnus boni, quod inter plura mala fecerit, mercedem amittat, vel rursus probus supplicij expers maneat, si inter plurima bona crimine aliquo sese deuinxerit. Etenim necesse est Deum omnia in libra & mensura reddere.

Mens vniciusque testis eorum est, quæ clam cogitavit: atque conscientia incorruptus iudex est, omniumque certissimus.

DE IMPRECATIONIBVS A DOMINO I
& Prophetis & Apostolis quandoque factis.
CAP. XVI.

Gen. 3.

IXIT Dominus serpenti: Quia fecisti hoc, maledictus es inter omnia animantia terræ. Super pectus tuum gradieris, & comedes terram omnibus diebus vitæ tuæ. Et mulieri dixit: Multiplicabo erumnas tuas, & dolores tuos. In doloribus paries, & ad virum erit conuersio tua: & ipse dominabitur tui. Ad eum verò dixit: Quia audisti vocem vxoris tuæ, & comedisti de ligno, de quo præceperam tibi ne comederes, maledicta erit terra in operibus tuis. In laboribus comedes ex ea cunctis diebus vitæ tuæ. Spinas & tribulos germinabit tibi, & comedes herbas terræ. In sudore vultus tui vesceris pane tuo, donec reuertaris in terram, de qua sumptus es: quia terra es, & in terram reuerteris. K

4. Dixit Dominus ad Cain, Vbi est Abel frater tuus? Dixit autem ille, Nescio. Nunquid custos sum fratris mei? Et dixit Deus: Quid fecisti? Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc igitur maledictus eris super terram, quæ aperuit os suum, & suscepit sanguinem fratris tui de manu tua. Cum operatus fueris eam, non dabit fructus suos. Gemens & tremens eris super terram.

9. Euigilans autem Noë à vino, cum didicisset quæ fecerat ei filius suus: minor, ait: Maledictus Chanaan, seruus seruatorum erit fratribus suis.

Dixit

A Dixit Dauid: Montes Gelboë, nec ros nec pluuia descendant super vos: quia ^{2. Reg. 1.} ibi abiectus est clypeus fortium.

Ecce Elias fedebat in vertice montis. Et dixit ad eum ^{3. Reg. 1.} Quinquagenarius: Homo Dei, rex præcepit ut descendas. Responditque Elias ad Quinquagenarium: Si homo Dei sum, descendant ignis de caelo, & deuoret te, & quinquaginta tuos. Descendit itaque ignis de caelo, & deuorauit eum, & quinquaginta qui cum eo erant.

Dixit Elias, Hæc dicit Dominus: Pro eo quod misisti nuncios ad consulendum ^{Ibid.} Beelzebub Deum Accaron, ideò de lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris.

Aperuit Iob os suum, & maledixit diei suo, & locutus est. ^{Iob. 3.} Preat dies in qua natus sum, & nox in qua dictum est, Conceptus est homo. Dies ille vertatur in tenebras, non requirat eum Deus desuper, & non illustretur lumine. Obscurent eum tenebræ, & umbra mortis: occupet eum caligo, & inuoluatur amaritudine. Noctem illam tenebrosus horror possideat, non computetur in diebus anni, nec numeretur in mensibus. Sit nox illa solitaria, nec laude digna. Maledicant illi, qui maledicunt diei, qui parati sunt suscitare Leuiathan. Obtenebrentur stellæ caligine eius. Expectet lucem, & non videat, nec ortum surgentis auroræ. Quia non conclusit ostia ventris, qui portauit me, nec abstulit mala ab oculis meis.

Sint hostes mei sicut subuersio impiorum, & qui insurgunt in me, sicut perditio iniquorum. Per diem incurrent tenebras, & quasi in nocte sic palpabunt in meridie. Pereant in bello, & exterminabitur virtus eorum.

C Sonitus terroris semper in auribus impij: & cum pax sit, ille semper insidias ^{15.} suspicatur. Non credit quòd reuerti possit de tenebris ad lucem, circumspiciens vndique gladium. Cum se mouerit ad quærendum panem, nouit quòd paratus sit in manu eius tenebrarum dies. Terrebit eum tribulatio, & angustia vallabit eum, sicut regem qui præparatur ad prælium. Tetendit enim aduersus Deum manum suam, & contra Omnipotentem roboratus est. Cucurrit aduersus eum erecto collo, & pingui ceruice armatus est. Operuit faciè eius crassitudo, & de lateribus eius aruina dependet. Habitauit in ciuitatibus desolatis, & in domibus desertis, quæ in tumulos sunt redactæ. Non ditabitur, nec perseverabit substantia eius, nec mittet in terra radicem suam. Non recedet de tenebris: ramos

D eius arefaciet flamma, & auferetur spiritu oris sui. Non credet frustra errore deceptus, quòd aliquo pretio redimendus sit. Antequam dies impleantur, peribit, & manus eius arescet. Lædetur quasi vinea in primo flore botrus eius, & quasi oliua prouiciens florem suum. Congregatio enim hypocritæ sterilis, & ignis deuorabit tabernacula eorum, qui munera libenter accipiunt. Concepit dolorem, & peperit iniquitatem, & vterus eius præparat dolos. ^{18.} Lucerna quæ super impium est, extinguetur. Arctabuntur gressus virtutis eius, & præcipitabit eum consilium suum. Immisit enim in rete pedes suos, & in maculis eius ambulat. Tenebitur planta illius laqueo, & exardescet contra eum fitis. Abscondita est in terra pedica eius, & decipula illius super semitam. Vndique terrebut eum formidines, & inuoluet

E eum pedes eius. Attenuetur fame robur eius, & inedia inuadat costas illius. Deuoret pulchritudinem cutis illius, consumat brachia illius primogenita mors. Auelatur de tabernaculo suo fiducia eius, & calcet super eum, quali rex, interitus. Habitent in tabernaculo illius socij eius, qui non est, aspergatur in tabernaculo eius sulphur. Deorsum radices eius siccantur, sursum autem atteratur messis eius. Memoria illius pereat de terra, & non celebretur nomen eius in plateis. Expellet eum, de luce in tenebras, & de orbe transferet eum. Non erit semen eius, neque progenies in populo suo, nec vllè reliquæ in regionibus eius. In die eius stupebunt nouissimi, & primos inuadet horror. Hæc sunt ergo tabernacula iniqui, & iste locus eius, qui ignorat Deum.

Iudica illos Deus. Decidant à cogitationibus suis. ^{Psal. 5. 6.} Confundantur & conturbentur omnes inimici mei. ^{39.} Confundantur, & reuereantur, quærentes animam

58. meam. Non miserearis omnibus, qui operantur iniquitatem. Deus ostendit mihi super inimicos meos: ne occidas eos, &c. Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum. Effunde iram tuam super gentes, quæ te non nouerunt. Deus meus pone filios ut rotam, & sicut stipulam ante faciem venti. Imple facies eorum ignominia, &c. Noluit benedictionem, & elongabitur ab eo. Induantur qui detrahunt mihi, pudore. Contere brachium peccatoris & maligni.
24. Confundantur omnes iniquè agentes superuacue.
- Ofec. 9. Da illis Domine vuluam sine liberis, & vbera arentia.
- Esa. 3. Et erit pro superui odore foetor, & pro zona funiculus, & pro crispanti crine caluitium, & pro falcia pectorali cilicium. Pulcherrimi quoque viri tui gladio cadent, & fortes tui in prælio. Et moerebunt atque lugebunt portæ eius, & desolata in terra fedebit.
2. Tim. 4. Alexander ærarius multa mala mihi ostendit. Reddet illi Dominus secundum opera sua.

DE IIS QUI INIURIA AFFICIUNTUR: & quod ipsis opem ferre oporteat. • CAP. XVII.

Exod. 2.

N diebus illis, postquam creuerat Moyses, egressus est ad fratres suos: viditque afflictionem eorum, & virum Ægyptium percutientem quendam de Hebræis fratribus suis. Cumque circumspexisset huc atque illuc, & nullum adesse vidisset, percussit Ægyptium abscondit fabulo. Et egressus die altero, conspexit duos Hebræos rixantes: dixitque ei qui faciebat iniuriam: Quare percutis proximum tuum? Qui respondit: Quis te constituit principem & iudicem super nos? Num occidere me tu vis, sicut heri occidisti Ægyptium? Timuit Moyses, & ait, Quomodo palàm factum est verbum istud?

Iob. 29.

Seruauit pauperem de manibus iniqui, & contriuit molas iniustorum, & de dentibus illius abstraxi prædam.

Pro. 24.

Erue eos qui ducuntur ad mortem, & qui trahuntur ad interitum, liberare ne cesses. Quòd si dixeris, Non noui hunc, scito quòd Dominus corda omnium cognoscit, qui reddit unicuique iuxta opera sua.

Hier. 21.

Eripite vi oppressum de manu eius, à quo iniuria afficitur.

Ezech. 45

Iniquitatem & rapinas intermitte, tollite oppressionem à populo meo, dicit Dominus.

Erue eum, cui iniuria infertur, de manu eius à quo læditur.

Na. 7.

Quisquis nauigat, naufragio propinquus est, eoque magis, quòd audaciùs nauigat: eodem modo quisquis corpore conuestitus est, corporis malis propinquus est, eoque magis, quòd re-

paup.

Etior incedit, nec eos, qui ante se iacent, intuetur. Dum secundo vento nauigas, ei, qui naufragium facit, manum porrige: dum sanus es & locuples, afflicto fer opem. Ne expectes ut

In prospe-

ritate malis alienis in teipso discas, quantum malum sit inhumanitas, quãtũque bonũ viscera egentibus aperire.

affici de-

benus. Benignos nos iis esse conuenit, qui priores in calamitatem inciderunt, ac misericordiam per misericordiam adipisci.

benus.

In alienis calamitatibus curandum nobis est, ut nostris rebus rectè consulamus, ac Deo misericordiam fœueremus, cum ipsi misericordia opus habeamus, nec homines aspernemur, ac pro nihilo ducamus, cum ipsi homines simus.

Lapsum alterius risu prosequi noli. Verum ipse quãtũ tutissimè poteris, incede, atque etiam humi iacenti manum porrige.

DE CHARITATE, ET PACE, ET pacificis. CAP. XVIII.

Dixit